

TUCHTCOLLEGE

NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN

Bij afkorting aangeduid als NOAB

Nr. 33/2012

Beslissing inzake de klacht, ingediend door:

de heer X , mede namens X B.V. en zijn echtgenote mevrouw Y, die handelt onder de naam Z

hierna (afzonderlijk als ook gezamenlijk) aan te duiden als: klagers, tegen B Administratie & Belastingconsulenten, gevestigd en kantoorhoudend te A, NOAB-lid, hierna ook wel aan te duiden als: betrokkene.

1. Procedureverloop.

1.1. Het Tuchtcollege heeft kennisgenomen van de met partijen gewisselde stukken, te weten de klacht d.d. 14 augustus 2012, zoals binnengekomen op 3 september 2012 en het door betrokkene op 30 oktober 2012 ingediende verweerschrift d.d. 22 oktober 2012.

1.2. Het Tuchtcollege heeft de zaak behandeld ter zitting met gesloten deuren van 22 november 2012 te 's-Hertogenbosch. Ter zitting zijn toen verschenen en gehoord, namens klagers, de heer X en mevrouw Y, beiden hiervoor genoemd en namens betrokkene mevrouw C, vennoot van betrokkene, tot bijstand vergezeld van de heer D, eveneens werkzaam bij betrokkene.

1.3. Partijen hebben ter zitting hun standpunten toegelicht en de vragen van het Tuchtcollege beantwoord.

1.4. De inhoud van alle hiervoor genoemde gedingstukken geldt als hier ingevoegd.

1.5. Het Tuchtcollege heeft vervolgens het onderzoek gesloten en een schriftelijke uitspraak op de klacht aangekondigd.

2. Feiten.

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en het ter zitting verhandelde, stelt het Tuchtcollege als tussen partijen vaststaand dan wel als door de ene partij gesteld en door de ander niet, althans onvoldoende weersproken, het volgende vast.

2.1. De heer X was in de onderwerpelijke periode directeur van X B.V., welke B.V. zich bezig hield met het adviseren van bedrijven in de meest ruime zin van het woord. Op dit moment is hij in loondienst werkzaam bij een ICT-bedrijf.

2.2. De heer X is gehuwd met mevrouw Y voornoemd die onder de naam "Z" een eigen bedrijf op het gebied van fotografie voert.

2.3. Betrokkene is sinds 2005 lid van de NOAB.

In de loop van het vierde kwartaal 2011 heeft de heer X betrokkene gebeld met het verzoek om te bezien of zij - na een eerder contact in 2006 - in de toekomst (wederom) iets voor elkaar zouden kunnen gaan betekenen. Daarop heeft een oriënterend gesprek plaatsgevonden tussen de heer X en mevrouw C van betrokkene. Tijdens dat gesprek gaf de heer X aan dat er een mogelijkheid bestond dat hij een andere ondernemer (B B.V., hierna ook: B.BV) waarvoor hij als adviseur optrad, als klant bij betrokkene zou gaan introduceren. In de loop van januari 2012 heeft de heer X aan mevrouw C gemeld dat B.BV zo snel als mogelijk een afspraak wilde maken met betrokkene om tot een toekomstige samenwerking te komen.

2.4. Ten tijde van het eerste gesprek tussen betrokkene en B.BV heeft betrokkene de conclusie getrokken dat B.BV in zwaar weer verkeerde, zowel in financiële als in emotionele zin. Vanaf februari 2012 is het kantoor van betrokkene intensief aan de slag gegaan met B.BV. In samenspraak met de heer X, die op dat moment nog de bedrijfsadviseur was van B.BV, werden een begroting en liquiditeitsprognoses voor 2012 opgesteld. Dit alles verliep in goed onderling overleg en naar tevredenheid van alle partijen. Op basis van deze prognoses is betrokkene gaan bouwen aan de onderneming van B.BV. Dit ging goed tot het weekeinde van 12 op 13 mei 2012. Dit was het weekeinde dat er in het nieuwe pand van B.BV werd ingebroken. Bij deze inbraak zijn contanten en de pinpas (met fraude als gevolg) van B.BV

ontvreemd en is er veel volgschade ontstaan. Aangezien de heer X B.BV in deze periode bijstond, heeft betrokkene contact met hem gehouden omtrent de ontstane situatie. Na een bezoek van betrokkene in week 21 van 2012 aan de directeur van B.BV, de heer E, heeft betrokkene aanleiding gevonden de heer X, die op het punt stond om drie weken met vakantie te gaan, te bellen om hem bij te praten over de nieuwe, in de ogen van betrokkene zorgelijke situatie waarin B.BV was komen te verkeren. De heer X had inmiddels vooruitzicht op 30% van de aandelen van B.BV voor de door hem verrichte prestaties en hij wilde de heer E en diens gezin een goede basis voor de toekomst bieden. Mevrouw C heeft bij die gelegenheid toegezegd dat zij over een en ander telefonisch contact zou houden met de heer X. Betrokkene heeft ten behoeve van klagers de administratie over de jaren 2010 en 2011 bijgehouden.

2.5. Bij declaratie van 10 mei 2012 met declaratienummer 201230385 heeft betrokkene aan Z voornoemd het volgende in rekening gebracht:

<i>"Omschrijving</i>	<i>Eenheden</i>	<i>Tarief</i>	<i>Totaal</i>
<i>verzorgen administratie 2010 (...)</i>	<i>2.50</i>	<i>60.00</i>	<i>150.00</i>
<i>verzorgen administratie 2011 (...)</i>	<i>3.00</i>	<i>60.00</i>	<i>180.00</i>
<i>verzorgen BTW aangifte 2011 (...)</i>	<i>0.25</i>	<i>60.00</i>	<i><u>15.00</u></i>
<i>Totaal exclusief BTW</i>			<i>345.00</i>
<i>BTW 19%</i>			<i><u>65.55</u></i>
<i>Totaal declaratie</i>			<i>410.55"</i>

2.6. Bij declaratie van 13 juli 2012 met declaratienummer 201230463 heeft betrokkene aan Z voornoemd het volgende in rekening gebracht:

<i>" Omschrijving</i>	<i>Eenheden</i>	<i>Tarief</i>	<i>Totaal</i>
<i>verzorgen administratie 2011 & BTW(...)</i>	<i>3.50</i>	<i>60.00</i>	<i>210.00</i>
<i>Totaal exclusief BTW</i>			<i>210.00</i>
<i>BTW 19%</i>			<i><u>39.90</u></i>
<i>Totaal declaratie</i>			<i>249.90"</i>

2.7. Tot de stukken van het geding behoort een aan mevrouw Y opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting met dagtekening 25 april 2012 over het tijdvak 1 januari 2011 tot en met 31 december 2011. In deze aanslag is, naast een bedrag aan nageheven belasting ad € 250, tevens telkens bij beschikking een boete "wegens niet betalen" opgelegd van € 50, alsmede een boete "wegens niet doen van aangifte" van € 61. Deze naheffingsaanslag is inmiddels naar aanleiding van een alsnog ingediende aangifte verminderd tot een naar een bedrag aan enkelvoudige belasting van nihil, onder handhaving van (uitsluitend) de boete van € 61.

2.8. Bij e-mailbericht van 17 juli 2012 heeft een medewerkster van betrokkene het volgende aan mevrouw Y bericht:

"Naar aanleiding van ons telefoongesprek heden morgen, het volgende.

1. *Factuur 201230463 d.d. 13/7/12 is niet correct opgesteld. Wij hebben 3.25 uur gefactureerd, dit moet 0.25 uur zijn. Wij hebben een creditnota opgesteld: 201230489 d.d. 17/7/12, deze kunt u in mindering brengen op uw betaling. De creditnota treft u bijgaand aan, het origineel wordt per post verzonden.*
2. *U heeft gevraagd om een specificatie van de uren m.b.t. het verzorgen van de administratie 2010. Deze specificatie treft u eveneens bijgaand aan.*

3. U geeft aan een boete te hebben ontvangen van de Belastingdienst ad € 120,- voor het te laat indienen van de aangifte. Graag ontvangen wij een kopie van het schrijven van de Belastingdienst.
4. Voor de kosten van de flyers voor F Beheer ontvangen wij graag een specificatie van u, zodat wij deze kosten kunnen verrekenen, cq retour storten naar u.
5. Uw stukken met betrekking tot 2010 worden vandaag naar u retour gezonden.

(....)“.

2.9. Hierop heeft mevrouw Y per e-mailbericht van 18 juli 2012, voor zover hier van belang, als volgt gereageerd:

"Wij vallen maar met de deur in huis: wij zijn verbijsterd dat er geen verontschuldiging gemaakt worden voor het ten onrechte in rekening brengen van kosten en dat alleen wordt volstaan met de mededeling: de rekening was niet correct. Het lijkt wel of wij het de gewoonste zaak van de wereld moeten vinden dat er **drie uur teveel** in rekening wordt gebracht. Vind je ook niet? Wij geven al jaren onze administratie bij jullie uit handen en vertrouwen erop dat deze administratie correct wordt uitgevoerd en dat op basis van werkelijk gemaakte uren wordt gefactureerd. Onlangs werden wij ook geconfronteerd met een onvolkomenheid van uw kantoor. Wij ontvingen van de belastingdienst een aanmaning dat er geen opgave van BTW ontvangen was. Met het gevolg dat wij een boete van 111 euro kregen opgelegd. Wij hadden in januari al de BTW opgave voor 2011 aangeleverd.

(.....)

Op het uitdrukkelijk verzoek van X om terug te bellen is door jou om welke reden dan ook tot op heden geen gehoor gegeven en voelen wij ons dan ook als **persoon en klant** niet serieus genomen.

(.....)

Waar wij **zeer ernstig** van geschrokken zijn is dat E vertelde dat een van jouw medewerkers, ten behoeve van het verkrijgen van verzekeringsgeld na de inbraak, een **fictief kasboek** heeft gemaakt, met een **hoger kasgeld**. Wel of niet met jouw toestemming?

(....)

Graag ontvangen wij ook de stukken van 2011 retour. Deze administratie is ook afgerond. Wij vertrouwen erop dat je na ontvangst overgaat tot betaling van de door mij gemaakte kosten.“.

2.10. Betrokkene, in de persoon van mevrouw C, heeft nog diezelfde dag de ontvangst van de in 2.7 bedoelde e-mail bevestigd en daarin onder meer toegezegd er in een later stadium op terug te zullen komen.

2.11. Aangezien een in de beleving van klagers bevredigende reactie uitbleef, hebben klagers op 23 juli 2012 gebeld met de heer F (eveneens een vennoot van betrokkene) en hem gevraagd of een gesprek georganiseerd kon worden tussen klagers en mevrouw C. Een dergelijk gesprek heeft niet plaatsgevonden, waarop klagers uiteindelijk de onderhavige klacht hebben ingediend.

3. Klacht, standpunten en conclusies van partijen.

3.1.1. Tussen partijen is in geschil het antwoord op de vraag of betrokkene ten opzichte van klagers heeft gehandeld in strijd met de zorg, die door een NOAB administratie- en belastingdeskundige jegens haar cliënten in acht behoort te worden genomen (zorgplicht) dan wel of betrokkene anderszins jegens klagers heeft gehandeld zoals een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

3.1.2. Het geschil spitst zich daarbij, naar het Tuchtcollege aan de hand van het ter zitting besprokene vaststelt, toe op een viertal door klagers aan betrokkene toegerekende verwijten:

- 1) betrokkene komt gemaakte afspraken (dat klagers zouden worden teruggebeld) niet na;
- 2) betrokkene factureert niet op een deugdelijke wijze;
- 3) betrokkene heeft niet (tijdig) een juiste BTW-aangifte 2011 ingediend als gevolg waarvan klagers een boete hebben belopen;

4) betrokkene heeft niet gereageerd op verzoeken tot het aangaan van een gesprek.

3.1.3. Bij de aanvang van de zitting heeft de voorzitter partijen voorgehouden - en partijen hebben desgevraagd eenparig verklaard zulks te begrijpen - dat het Tuchtcollege niet bevoegd is om de declaraties van betrokkene op hun juistheid te beoordelen, dat hooguit een marginale toetsing van declaraties tot de mogelijkheden behoort, dat het Tuchtcollege bij haar beslissing op de klacht gebonden is aan de daartoe in het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB opgenomen maatregelen en dat het Tuchtcollege niet bevoegd is zich uit te laten over eventuele civiele aspecten (zoals bijvoorbeeld schadevergoedingsacties) die aan deze zaak zouden kunnen kleven.

3.1.4. Klagers stellen zich op het standpunt dat betrokkene in het functioneren als adviseur en als administratie- en belastingdeskundige van klagers toerekenbaar tekort is geschoten.

3.1.5. Voor de onderbouwing van het standpunt van klagers wordt verwezen naar de van hen afkomstige stukken. Ter zitting hebben klagers dat standpunt als volgt, zakelijk weergegeven aangevuld:

- Het algemene keurmerk NOAB - als zelfrespecterende organisatie - is in het geding.
- De klant mag toch niet opdraaien voor de fouten van de adviseur?
- Betrokkene geeft zelf toe dat er fouten zijn gemaakt, maar corrigeert ze vervolgens niet (afdoende).
- Wij hebben met regelmaat gevraagd om uitleg, toelichting of een gesprek maar wij krijgen daarop geen reactie en dat moet niet mogen gebeuren. Wij betreuren vooral dat het niet gelukt is om tot een bevredigend gesprek te komen met betrokkene.
- We zijn verder gaan zoeken in de historie van onze administratie en ontdekten dat er op 01-11-2010 een aangifte IB 2009 is gefactureerd en betaald en op 03-03-2011 ontvingen wij weer een factuur aangifte IB 2009. Door onoplettendheid van ons zelf en blind vertrouwen in betrokkene hebben wij deze factuur weer betaald. En desgewenst kunnen wij nog een ander voorbeeld van verkeerd declareren met betrekking tot Z produceren.
- De directeur van B.BV, de heer E, is een zoon van - toen nog - goede vrienden van ons. Inmiddels is die relatie bekoeld. Aanvankelijk heb ik gratis geadviseerd ten behoeve van B.BV, maar als gevolg van het toenemen van de werkzaamheden werd de afspraak gemaakt dat ik 30% van de aandelen B.BV zou krijgen. Na terugkomst van mijn vakantie heb ik een pittig gesprek gehad met B.BV met betrekking tot de bankgarantie.
- Volgens E zou een medewerker van betrokkene (een zekere G) naar aanleiding van de inbraak desgevraagd aan hem hebben verklaard dat hij een fictief kasboek op zou gaan stellen. Wij kennen E (en zijn familie) al erg lang en ik twijfel er niet aan dat hij de waarheid vertelt. E is niet financieel onderlegd, hij snapt daar niet veel van. Hij vertelde dat er ruim € 4.000 was gepind na de inbraak en volgens hem zou die G dat oplossen door middel van het opstellen van een fictief kasboek. Wij hebben dat proberen te verifiëren bij betrokkene maar die heeft daar nimmer op gereageerd. In onze beleving was er indertijd bij B.BV helemaal geen kasboek, althans wij hebben dat nooit gezien. Omdat wij er van uitgingen dat sprake was van fraude, hebben wij aanleiding gevonden een en ander schriftelijk te melden aan de verzekeringsmaatschappij.
- Ik weerspreek dat wij grote klanten van B.BV benaderd hebben in de zin als door betrokkene aangevoerd. Wij hebben van B.BV nimmer een bedankbriefje of iets dergelijks gehad; ze hebben ons als oud vuil aan de kant gezet.

3.1.5. Betrokkene (in de persoon van mevrouw C) heeft in haar verweerschrift de feitelijke grondslagen van de klacht gemotiveerd betwist. Ter adstructie daarvan heeft betrokkene ter zitting, deels ter herhaling en

mede in antwoord op door het Tuchtcollege gestelde vragen, nog het volgende, zakelijk weergegeven, toegevoegd:

- Klagers geven een wel heel eenzijdig verhaal.
- Ik heb eerder voor/met de heer X gewerkt; in 2006 besloot hij op het laatste moment alsnog zijn eigen weg te gaan nadat wij voor hem alle BV's hadden opgericht en hij ons met de organisatorische problemen achterliet. In de loop van het 4^e kwartaal 2011 heeft hij ons dus opnieuw benaderd.
- Ik heb tijdens een gesprek daarna inderdaad toegezegd terug te zullen bellen maar X, die op vakantie ging, was Nederland nog niet uit of de problemen dienden zich aan met de daarmee samenhangende twijfels vanuit de directie van B.BV. In dit licht leek het mij niet wenselijk om telefonisch contact op te nemen met de heer X, temeer omdat ik hem geen enkele verantwoording verschuldigd was. Bovendien bleek dit al snel een zaak te worden tussen de directie van B.BV en de heer X. Wij hebben ons als administratiekantoor bezig gehouden met het bieden van een luisterend oor en een correcte afwikkeling van de voorliggende problemen. Omdat wij voor deze uren uit coulance geen declaratie hebben verzonden aan B.BV had ik eerlijk gezegd ook niet de behoefte om contact te hebben met de heer X die zelf niet competent bleek te zijn voor de uitvoering van de hem toebedeelde werkzaamheden. Een en ander heeft geresulteerd in veel extra inspanning voor mijn medewerker. Mijn voorganger-administratiekantoor bij B.BV had een onjuiste, niet aansluitende jaarrekening opgesteld. Dankzij onze inspanning hebben wij het kasboek achteraf kunnen reconstrueren, en dat is iets totaal anders dan het opstellen van een fictief kasboek zoals door de heer X wordt gesuggereerd.
- Verder bleek dat de personeelsdossiers niet op orde waren, een taak die in onderling overleg was toegewezen aan de heer X. Bovendien begon de verhuurder van het nieuwe pand van B.BV moeilijk te doen over de bankgarantie in combinatie met de "achterstand" in de huur, over de maanden mei en juni 2012. De heer X had na overleg met de heer E toegezegd deze bankgarantie af te geven. De heer X heeft vanuit zijn vakantieadres te kennen gegeven te zijn geschrokken van de huurachterstand en heeft dit feit uiteindelijk aangegrepen om de bankgarantie niet te regelen, dit terwijl B.BV al op 14 maart 2012 verhuisd was naar het nieuwe pand. Gezien al deze ontwikkelingen heeft de directie van B.BV uiteindelijk zelf de op handen zijnde samenwerking met de heer X opgezegd. Betrokkene staat daar feitelijk helemaal buiten. Het lijkt er op dat deze beslissing van B.BV zoveel kwaad bloed heeft gezet bij de heer X dat hij in de afgelopen periode alles in het werk heeft gesteld om zowel betrokkene als B.BV in een kwaad daglicht te stellen. Het gaat zelfs zover dat B.BV inmiddels bezoek heeft gehad van de verzekeringsmaatschappij in verband met het vermeend plegen van fraude (als gevolg van de suggestie door klagers dat sprake is geweest van het opstellen van een fictief kasboek); ook het kantoor van betrokkene ontvangt binnenkort een (afronddend) bezoek van een rechercheur van politie in dat verband voor een finale check van het betreffende kasboek. Daarnaast heeft de heer X grote klanten van B.BV benaderd met als doel B.BV in een kwaad daglicht te stellen. Zo nodig kan ik dit met getuigen onderbouwen. Ik betreur de hele situatie en acht het onbegrijpelijk en vervelend dat de heer X deze route heeft bewandeld. Wij hebben samen met de heer X indertijd "het probleem B.BV" opgepakt, in het volle vertrouwen dat alles goed zou gaan. Wij hebben hiervan indertijd geen schriftelijke opdrachtbevestiging opgemaakt. Het is allemaal mondeling afgesproken. Dat was ook geen probleem, tot aan de inbraak dan wel te verstaan. Ook hebben wij indertijd niet de leveringsvoorwaarden van de NOAB aan de heer X of B.BV verstrekt. De heer X zou voor zijn inbreng als bedrijfsadviseur beloond worden met 30% van de aandelen B.BV. B.BV is

nog steeds klant bij ons en is, zoals de voorzitter terecht opmerkt, geen partij in dezen.

- Op basis van dit alles had ik deze handelwijze van de heer X wel verwacht. Echter, wat ik in dit licht dan weer geheel niet kan plaatsen is de email van 8 oktober 2012 van de heer X waarin hij aan ons kantoor vraagt of wij zijn BTW aangifte over het 3^e kwartaal 2012 willen verzorgen. Dit staat toch volledig haaks op zijn conclusie dat wij een onbetrouwbare partner zouden zijn die geen kwaliteit levert aan onze klanten? Mijn medevennoot de heer F heeft in het gesprek met de heer X van 23 juli 2012 ondubbelzinnig aangegeven dat verdere samenwerking tussen partijen er niet meer in zou zitten, na al hetgeen er inmiddels gebeurd was. Het laatste telefoongesprek dat wij hebben gevoerd met de heer X was van een dusdanig niveau dat ik geen enkele behoefte meer heb aan een verder contact met hem.
- Ik ga verder niet in op facturatie door de jaren heen. Wij hebben alles op een correcte manier met de heer X en zijn echtgenote opgelost. Zij zijn het overigens nooit eens geweest met de hoogte van onze facturen. Daar komt bij dat wij op dit moment nog meer tegoed van hen hebben dan wij hun verschuldigd zijn. Dus zij mogen van geluk spreken dat wij nog geen verdere incassomaatregelen hebben genomen.
- Tenslotte, met betrekking tot de onderwerpelijke naheffingsaanslag in de omzetbelasting: die belasting is (inmiddels) nihil en de boete is verlaagd van € 111 naar € 61 en ook dat bedrag is volledig gecrediteerd/verrekend.
- Waar in de stukken wordt gesproken over een correctie Zorgtoeslag betreft het een zaak van mevrouw Y privé.

Resumerend luidt de conclusie voor dit geval dat uit niets is gebleken dat betrokkene tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. De klacht dient dan ook op alle onderdelen ongegrond te worden verklaard.

4. Beoordeling van de klacht

4.1. De klacht zoals in 3.1.2 weergegeven, betreft het optreden van betrokkene in haar hoedanigheid van administratie- en belastingdeskundige, lid van NOAB. Als zodanig is zij onderworpen aan het voor de NOAB-leden geldende tuchtrecht. De maatstaf waarnaar de klachten uit tuchtrechtelijk oogpunt beoordeeld moeten worden, ligt vast in artikel 1 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB. Daarin wordt onder meer bepaald dat het Tuchtcollege oordeelt a) ter zake van enig handelen of nalaten in strijd met de zorg, die door een NOAB administratie- en belastingdeskundige jegens zijn cliënten in acht behoort te worden genomen (zorgplicht) en b) wat een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt.

4.2. De Gedrags- en Beroepsregels NOAB brengen de hiervoor onder a) en b) vermelde open normen op een niet limitatieve wijze onder woorden. Deze regels zijn bedoeld als richtlijn voor de NOAB administratie- en belastingdeskundige voor zijn handelen bij de uitoefening van zijn praktijk. Deze regels kunnen tevens dienen als richtlijn voor de tuchtrechter.

4.3. De aard van de door betrokkene ten behoeve van klagers te verrichten werkzaamheden, voor zover in casu van belang, is voldoende duidelijk voor het Tuchtcollege komen vast te staan.

4.4. Gelijk het Tuchtcollege reeds ter zitting aan partijen heeft voorgehouden, is het Tuchtcollege niet bevoegd om zich uit te laten over de vraag of klagers als gevolg van een en ander schade hebben geleden. Deze (eventuele) vordering staat ter beoordeling aan de civiele rechter.

4.5. De klachtonderdelen 1 en 4 hebben in feite beide betrekking op de wijze van communiceren tussen betrokkene en klagers en die onderdelen zal het Tuchtcollege hierna dan ook samen behandelen en beoordelen.

4.6. Klachtonderdeel 2 [de facturatie door betrokkene]

4.6.1. Aangezien het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB geen begrotingsprocedure kent, is het Tuchtcollege niet bevoegd om de declaraties van betrokkene op hun juistheid te beoordelen.

Het Tuchtcollege is wel bevoegd om op grond van art. 9 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB de declaraties marginaal te toetsen.

4.6.2. Voor dit geval staat tussen partijen vast - als door betrokkene uitdrukkelijk erkend; het Tuchtcollege verwijst in dit verband naar de inhoud van het e-mailbericht zoals opgenomen onder 2.8 van de Feiten - dat betrokkene in de onder de Feiten onder 2.6 vermelde factuur in totaal drie uur teveel aan (een van de) klagers in rekening heeft gebracht. Vervolgens komt de vraag aan de orde of, en zo ja, in welke mate, er in een situatie als hier aan de orde dan sprake is van tuchtrechtelijk verwijtbaar gedrag, in casu door betrokkene. Het Tuchtcollege beantwoordt deze vraag bevestigend.

4.6.3. Het spreekt voor zich dat het Tuchtcollege het niet gewenst acht en in strijd met de vereiste zorg oordeelt dat NOAB-leden onjuiste facturen aan klanten verzenden. Dat mag gewoon niet voor komen. Vóór betrokkene pleit dat zij - naar zij geloofwaardig heeft gesteld en het Tuchtcollege ook afleidt uit de inhoud van het hiervoor reeds aangehaalde onder 2.8 vermelde e-mailbericht - de gemaakte fout onmiddellijk, namelijk op dezelfde dag dat mevrouw Y haar daar telefonisch op heeft gewezen, door middel van een creditnota van diezelfde datum heeft hersteld. De omstandigheid dat van de zijde van klagers ter zitting naar voren is gebracht dat hen niet precies duidelijk is wat bedoeld wordt met verrekening en hoe vervolgens deze verrekening van de creditfactuur is geschied, doet hier niet aan af.

4.6.4. De slotsom is dat betrokkene op zich te dezer zake niet de vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen, die van haar als een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige verwacht mag worden. Aldus is sprake van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen door betrokkene.

Bij het bepalen van de aan betrokkene te dezer zake op te leggen maatregel zal het Tuchtcollege er rekening mee houden dat betrokkene de gemaakte fout heeft hersteld zoals hiervoor geschetst.

Dit klachtonderdeel is dan ook in zoverre gegrond.

4.6.5. In haar marginale toetsing is het Tuchtcollege niet gebleken dat door betrokkene overigens c.q. eerder onwaarschijnlijke aantallen uren zijn gedeclareerd. Het Tuchtcollege heeft derhalve geen grond gevonden voor het verwijt dat betrokkene (eerder) excessief heeft gedeclareerd.

Dit klachtonderdeel is derhalve in zoverre ongegrond.

4.7. Klachtonderdeel 3 [het niet (tijdig) indienen van een BTW aangifte 2011]

4.7.1. Ook voor dit geval staat, als door betrokkene uitdrukkelijk erkend, vast dat betrokkene de betreffende aangifte te laat heeft ingediend.

Naar het oordeel van het Tuchtcollege is betrokkene hiermee in gebreke gebleven. Klagers konden en mochten verwachten dat betrokkene - als professioneel fiscaal adviesbureau - de desbetreffende aangifte in elk geval tijdig zou versturen naar de belastingdienst.

Het Tuchtcollege is ook in dit geval van oordeel dat sprake is van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen door betrokkene, als hiervoor uiteengezet.

4.7.2. Betrokkene heeft in dit verband aangevoerd - hetgeen door klagers niet dan wel onvoldoende is bestreden en om die reden door het Tuchtcollege als vaststaand is aangemerkt - dat bedoelde naheffingsaanslag inmiddels naar aanleiding van een alsnog ingediende aangifte is verminderd tot een naar een bedrag aan enkelvoudige belasting van nihil, onder handhaving van (uitsluitend) de boete van € 61 en verder dat betrokkene laatstgemeld boetebedrag eveneens door middel van verrekening volledig aan klagers heeft doen toekomen. De omstandigheid dat klagers ter zitting ook voor dit geval hebben verklaard dat hen niet precies duidelijk is geworden hoe de verrekening van dit boetebedrag is geschied, doet hier niet aan af.

4.7.3. De slotsom is dat betrokkene op zich ook te dezer zake niet de vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen, die van haar als een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige verwacht mag worden.

Aldus is sprake van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen door betrokkene. Dit klachtonderdeel is dan ook in zoverre gegrond.

Bij het bepalen van de aan betrokkene te dezer zake op te leggen maatregel zal het Tuchtcollege er rekening mee houden dat betrokkene de gemaakte fout heeft hersteld zoals hiervoor geschetst (de aangifte alsnog onverwijld heeft ingediend en de boete voor eigen rekening heeft genomen).

4.8. De klachtonderdelen 1 en 4 [betrokkene komt gemaakte afspraken niet na en betrokkene heeft niet gereageerd op verzoeken tot het aangaan van een gesprek].

4.8.1. Bij de beoordeling van dit klachtonderdeel neemt het Tuchtcollege als uitgangspunt dat op grond van art. 1, onder b, van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB van een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige wordt gevergd dat hij zijn cliënten voldoende informeert en in ieder geval duidelijkheid schept (de vereiste communicatie met de cliënt).

4.8.2. Als door betrokkene erkend, staat vast dat zij (in de persoon van mevrouw C):

- a) Na een bezoek van haar in week 21 van 2012 aan de directeur van B.BV, de heer E, de heer X, die op het punt stond om drie weken met vakantie te gaan, heeft toegezegd dat zij over een en ander telefonisch contact zou houden met de heer X, hetgeen zij vervolgens niet heeft gedaan.
- b) Per e-mail van 18 juli 2012 aan klagers - in reactie op de boze e-mail van klagers aan betrokkene van diezelfde datum - onder meer heeft bericht dat zij die mail nog niet gelezen heeft en dat dat "in het midden van volgende week" zal gaan gebeuren.

4.8.3. *Met betrekking tot dit laatste punt b):*

Betrokkene heeft geloofwaardig verklaard dat haar medevenoot de heer F in het gesprek met de heer X op 23 juli 2012 ondubbelzinnig heeft aangegeven dat na al hetgeen er inmiddels was gebeurd, verdere samenwerking tussen partijen er niet meer in zou zitten, en voorts dat het laatste telefoongesprek dat zij had gevoerd met de heer X haar niet bepaald uitnodigde tot het continueren van een verder contact met hem.

4.8.4. Hoewel het onder de geschetste omstandigheden juist en vollediger zou zijn geweest om de beëindiging, net als overigens het aangaan, van de samenwerking schriftelijk richting klagers te communiceren - klagers deden in elk geval ter zitting voorkomen dat zij niet althans onvoldoende op de hoogte waren van het in de ogen van betrokkene toch duidelijke standpunt dat door/namens betrokkene op 23 juli 2012 ingenomen was - kan naar het oordeel van het Tuchtcollege, alle omstandigheden van dit specifieke geval in aanmerking genomen, niet worden geoordeeld dat betrokkene in dit verband tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Dit klachtonderdeel is dan ook ongegrond.

4.8.5. *Met betrekking tot punt a)*

Vooropgesteld zij dat het een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt om zijn cliënt langere tijd in onzekerheid te laten door niet te reageren op verzoeken. Hij dient daarom als regel brieven, e-mails en telefonische verzoeken om terug te bellen binnen een redelijke termijn te beantwoorden.

4.8.6. In het licht van hetgeen betrokkene als reden voor het ondanks haar toezegging toen niet terugbellen naar de heer X in de van haar afkomstige stukken heeft aangevoerd, zoals door haar ter zitting nog nader toegelicht, een en ander in onderling verband beschouwd, acht het Tuchtcollege het evenwel in dit specifieke geval niet onbegrijpelijk c.q. te disculperen dat betrokkene zich op het standpunt heeft gesteld om geen (nader) telefonisch contact op te nemen met de heer X. Van enig tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen in dit verband is naar het oordeel van het Tuchtcollege dan ook geen sprake. Ook dit klachtonderdeel is ongegrond.

4.8.7. Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen, komt het Tuchtcollege tot het oordeel dat betrokkene niet toerekenbaar tekort is geschoten in haar communicatie met klagers.

4.9. Met betrekking tot het door beide partijen in de stukken aangehaalde en ter zitting nader aan de orde gestelde zogenaamde "fictieve kasboek" overweegt het Tuchtcollege als volgt. Voor zover deze kwestie al onderdeel uitmaakt van de onderhavige klacht - naar het oordeel van het Tuchtcollege is hiervan geen sprake nu het een stuk (kasboek) betreft van een partij die niet als een procespartij in de onderwerpelijke klacht kan worden aangemerkt - hebben klagers tegenover de gemotiveerde betwisting door betrokkene hun stelling dat betrokkene een dergelijk fictief kasboek zou hebben opgesteld, niet aannemelijk gemaakt. Integendeel, in dat geval is voor het Tuchtcollege voldoende duidelijk komen vast te staan dat in werkelijkheid sprake was van een reconstructie van het kasboek door betrokkene achteraf, derhalve iets totaal anders dan het opstellen van een fictief kasboek.

4.10. Nu de klacht niet in al zijn onderdelen gegrond wordt verklaard, bestaat er geen aanleiding te bepalen dat het door klagers betaalde bedrag aan griffierecht ad € 500 op de voet van het bepaalde in artikel 7, lid 4, van het hiervoor genoemde Reglement door NOAB aan hen wordt gerestitueerd.

5. Maatregel.

5.1. Bij het bepalen van de maatregel neemt het Tuchtcollege in aanmerking dat een NOAB administratie- en belastingdeskundige zich dient te onthouden van een handelen of nalaten waardoor het vertrouwen in het NOAB kwaliteitskeurmerk wordt geschaad. Betrokkene is, zoals uit de beoordeling van de gegrond bevonden twee klachtonderdelen blijkt, op zich in haar zorgplicht tekortgeschoten.

5.2. Gelet op het bovenstaande, alles in onderlinge samenhang bezien, acht het Tuchtcollege de handelwijze van betrokkene niet dusdanig ernstig verwijtbaar dat zij - ondanks het gegrond verklaren van twee onderdelen van de klacht- het opleggen van een maatregel jegens betrokkene geboden acht. Daarbij is rekening gehouden met de omstandigheid dat, gelijk het Tuchtcollege hiervoor heeft overwogen met betrekking tot de klachtonderdelen 2 en 3, betrokkene de gemaakte fout per ommegaande heeft hersteld. En tevens met de omstandigheid dat tegen betrokkene hiervoor nimmer eerder een klacht onder aandacht van het Tuchtcollege werd gebracht. Wel acht het Tuchtcollege termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

5.3. Op grond van al het vorenstaande dient te worden beslist als hierna vermeld.

6. Beslissing

Het Tuchtcollege:

1. Verklaart de klachtonderdelen 2 en 3 gegrond maar legt betrokkene deswege geen maatregel op.
2. Verklaart de klachtonderdelen 1 en 4 ongegrond;
3. Bepaalt dat een samenvatting van deze uitspraak nadat deze onherroepelijk is geworden in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in "Activa", het periodiek van NOAB.

Aldus beslist op 31 januari 2013.

door mr. W. Brouwer, voorzitter, P.G.H.H. Schey RA en dr. A.H.H. Bollen-Vandenboorn, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier.

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen verzonden op: 31 januari 2013.

Tegen deze beslissing kan ingevolge het bepaalde in artikel 15 van het Reglement van Tuchtrechtspraak NOAB in beroep worden gekomen bij het College van Beroep binnen twee maanden na verzending van het afschrift van deze uitspraak conform het bepaalde in artikel 14 van laatstgenoemd Reglement.